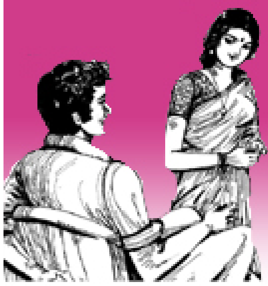

నిదురించే తోటలోకి

- మన్నెం శారద

(గత సంచిక తరువాయి)

రమేష్ లాడ్జిలో కూర్చుని పూటుగా తాగుతున్నాడు చక్రవర్తి.

రమేష్ అతన్నే తదేకంగా చూస్తూ "పెళ్ళాన్నలా వదిలేసేవేంటీ?" అన్నాడు చిన్నగా.

బదులుగా తలెత్తి చూశాడు చక్రవర్తి.

"ఎలా వదిలేసాను?" అతని గొంతులో కరుకుదనం చూసి కొద్దిగా జంకాడు రమేష్.

మందు పూర్తిగా ఎక్కలేదని మరో బాటిల్ ఓపెన్ చేసాడు రమేష్‌బాబు.

కాదనకుండా తాగుతూనే వున్నాడు చక్రవర్తి.

తాగుతూ తాగుతూ తలెత్తి చూశాడు. అతని కళ్ళలో క్రౌర్యం చూసి కొద్దిగా జంకాడు రమేష్‌బాబు.

మగాడు - కాస్తో కూస్తో రోజూ తాగేవాడు అతనికే చక్రవర్తిని చూసి భయం వేసింది.

ఇలాంటివాడికెలా యిచ్చి వరూధినిని పెళ్ళిచేసారు అనిపించిందతనికో క్షణం. కానీ వెంటనే వరూధిని పట్ల అతను పెంచుకున్న అకారణ ద్వేషం అతనిలో వున్న కొద్దిపాటి విచక్షణని కమ్మేసింది.

"ఏమన్నావు - ఇందాక - పెళ్ళాన్నలా వదిలేసేవని కదూ!"

రమేష్‌బాబుని గుచ్చి చూస్తూ అడిగాడు చక్రవర్తి మాటలు ముద్దగా వస్తున్నాయి.

"అంటే.. అది" నసిగాడు రమేష్‌బాబు.

'చాలిక' అన్నట్లు చెయ్యి ఎత్తాడు చక్రవర్తి.

ఆ వెంటనే పకపకా నవ్వాడు. ఆ నవ్వంతా వికటం.

"నాకెంత తాగినా శరీరానికే ఎక్కుతుంది. మెదడుకి కాదు. ఎవరేం మాట్లాడినా బా..గా అర్థమవుతుంది. తాగితే మరీ బాగా అర్థమవుతుంది . ఇది చెప్పడానికా నన్ను పిలిచి తాగిస్తున్నావు!" అని ఆగి గ్లాసులో వున్న మందు గటగటా తాగి గ్లాసు దఢాల్న టీ పాయ్ మీద పెట్టాడు.

రమేష్‌బాబు అలానే చూస్తున్నాడు.

సిగరెట్టు వెలిగించి "అది నా నుండి విడాకులు తీసుకుంది తెలుసా?" అన్నాడు.

రమేష్ బాబు ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"అదిప్పుడు నా పెళ్ళాం కాదు"

మళ్ళీ పకపకా నవ్వాడు చక్రవర్తి.

"మన దేశంలో వున్న ఫెసిలిటీ ఏవిటంటే చట్టాలకి, సంబంధాలకి సంబంధంలేదు. ఒకసారి తాళి కట్టించుకున్నాక అది విడిపోయినా - దానితో మొదటి మొగుడికి చాలా లింకులుంటాయి. ముఖ్యంగా పిల్లలు! సొసైటీ!"

"అదెలా తగలడినా - అవసరమైనప్పుడు దాన్నేడిపించి భయపెట్టి, టార్చర్ చేసి డబ్బు తెచ్చుకుంటున్నానంటే - అది నేను దాని మొగుణ్ణి కావడమే. ఎవరూ 'విడాకులు తీసుకుని ఇదంతా ఏవిట'ని అడగరు. ఆఁ! ఇంతకీ అది నీకెలా తెలుసు? దాని గురించి నీకెందుకు అంత శ్రద్ధ?" చక్రవర్తి సూటి ప్రశ్నకి కాస్త కంగారు పడ్డాడు రమేష్‌బాబు.

"నువ్వేం నీళ్ళు నవలక్కరలేదు. దానిమీద నీ కన్నుపడినట్లుంది. సరే. నువ్వే నీ అంతట బయటకొచ్చి నా దృష్టిలో పడ్డావ్. తాగుడికి డబ్బుల్లేనప్పుడు వాడుకోడానికి నా కింకో కేసు దొరికింది. ఒరేయ్ చక్రీ! నువ్వెలాగన్నా చాలా అదృష్టవంతుడివిరా. ఉద్యోగం పోయినప్పటికీ ఇన్నేళ్ళుగా భలే బతికేస్తున్నావ్" అని భుజం తట్టుకున్నాడు చక్రవర్తి.

"అదెవరితోనో తిరుగుతుందంటే నేను పౌరుషపడిపోతాననుకున్నావు కదూ. అబ్బే. నాకదేం అక్కర్లేదు. కాకపోతే మన దేశంలో ఆడది దాని శీలం గురించి ఎద్దేవా చేస్తే భరించలేదు. కత్తితో పొడిచినా సహిస్తుంది కానీ మాట పడదు. అందుకే.. ఇలాంటివి వాడి డబ్బు తెచ్చుకుంటా"

"ఆఁ ఇంతకీ దానితో తిరుగుతున్నాడన్నావే... ఆడెవడు?"

చక్రవర్తి మాట పూర్తికాకుండానే రూమ్ డోర్ తెరచుకుంది.

లోపలికి వచ్చిన స్త్రీ మూర్తిని చూసి కంగారుగా లేచి నిలబడ్డాడు రమేష్‌బాబు.

చక్రవర్తి ఆవిడవైపు చూసి "ఏంటీ నీకీ విజ్జెలు గూడా వున్నాయా! ఆడాళ్ళని లాడ్జీలకి పిలిపించుకుంటావా.. గ్రంధసాంగుడివే." అన్నాడు వెటకారంగా ఆవిణ్ణి ఎగాదిగా చూస్తూ.

"నువ్వేంటి.. నువ్వొచ్చావేంటి..?" రమేష్‌బాబు కంగారు పడుతూ అడిగాడు భార్యని చూస్తూ.

ఆవిడ అతన్ని, చక్రవర్తిని మార్చి మార్చి చూసింది.

"లాడ్జీల్లో చేరి నువ్వేసే వేషాలేంటో చూడాలని వచ్చాను. ఒక గెజిటెడ్ జాబ్ చేస్తూ - గౌరవ మర్యాదలు లేకుండా బాధ్యతా రహితంగా అడ్డమైన వాళ్ళతో తాగుతూ - ఇలా కాలక్షేపం చేయడానికి నీకు సిగ్గులేదా!"

చక్రవర్తి సర్రున కుర్చీ వెనక్కీడ్చినట్లు లాగి విసురుగా లేచి "ఎవర్తివే నువ్వు?" అన్నాడు.

జరగబోయే పరిణామం వూహించి రమేష్‌బాబు గబగబా అడ్డం వచ్చి నిలబడి "ప్లీజ్, ఆవిడ నా భార్య" అన్నాడు బ్రతిమాలుడుతున్నట్లుగా.

"అయితే ఏం మాట్లాడతందది. అడ్డమైన వాళ్ళుంటుందా? నరికేస్తాను దాన్ని" మాటలు తడబడుతున్నా గట్టిగా అరిచాడు చక్రవర్తి.

ఎవరినెలా అణచాలో, నోరు ఎలా మూయించాలో తెలిసిన తెలివైన రమేష్‌బాబు గబుక్కున జేబులోంచి కొంత డబ్బు తీసి చక్రవర్తి జేబులో పెట్టి "నువ్వెళ్ళు ప్లీజ్" అన్నాడు.

చక్రవర్తి తీసి వాటిని లెక్కపెట్టుకుంటూ నవ్వి "ఏంటో అనుకుని తిట్టానుగానీ.. నువ్వు నిజంగా లక్ష్మీదేవివే. నువ్వేంటి ఆడోళ్ళంతా లక్ష్మీదేవిలే. వాళ్ళేడుస్తూ మరి.. మగాళ్ళకి డబ్బులిస్తారు. వుంటా. నాకింకో ఖాతా దొరికింది" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు చక్రవర్తి.

చక్రవర్తి వెళ్ళగానే వూపిరి పీల్చుకుని భార్యవైపు చూశాడు రమేష్‌బాబు.

"ఏంటిలా ఇక్కడికి రావడం? మర్యాదలేకుండా" అన్నాడు కోపంగా.

చక్రవర్తి మాటలకి అప్పటికే అవమానపడి ఎర్రబడిన కళ్ళతో కన్నీళ్ళాపుకుని కోపంతో వూగిపోతూ చూస్తోంది రమేష్ భార్య లావణ్య.

"ఏంటీ, ఏవంటున్నావు నువ్వు? మొగుడనే దరిద్రుడు ఎక్కడ మకాం వేస్తే పెళ్ళాం అక్కడికి రాకుండా వుంటుందా?" అంది కోపంగా.

"అవును. నువ్వొక పెళ్ళానివి - నేనొక మొగుణ్ణి" అన్నాడు రమేష్‌బాబు వెటకారంగా.

"నిజమే, నేనొక పెళ్ళాన్నో కాదోగాని.. నువ్వొక మొగుడివి మాత్రం కాదు. నీకా అర్హత లేదు. వుంటే ఇలా లాడ్జిల్లో కూర్చుంటావా? పిల్లలున్నారన్న ఇంగితముందా - నీకు? ఎప్పుడన్నా ఒక చీర కాదు కదా ఒక హెయిర్ క్లిప్పన్నా కొన్నావా? పిల్లలకి చాక్లెట్లు కొనడానికి వెనుక ముందాడే నీకు భర్తననే టైటిల్ ఎలా దొరుకుతుంది?"

"నీ అమ్మా బాబూ నన్నేమన్నా చెయ్యనిస్తారా? ఇంట్లో మకాం వేసి - నన్నో పురుగులా చూస్తున్నారు"

"అది నువ్వు చేసుకున్నదే వాళ్ళకి లెక్కకి మించి డబ్బుంది. డబ్బులు పడేస్తే వ్యక్తిత్వాన్ని అమ్మేసుకుని వచ్చే వెధవ కోసం చూశారు. నాకు ఎన్నో మంచి సంబంధాలొచ్చాయి. ఇల్లరికం వుండనన్నారని వదిలేసారు మా నాన్న. కూతుర్ని వదిలేసి వుండలేమనుకున్నారేగాని ఓ వ్యక్తిత్వం, వెన్నెముక లేని వాడికిచ్చి తమ కూతుర్ని కట్టబెడతామన్న జ్ఞానం లేదు వాళ్ళకి. అలా చూడక ఎలా చూస్తారు మరి!?" అంది లావణ్య ముక్కుపుటాలదరుతుండగా.

"మాటలు సరిగ్గా రానియ్. మొగుణ్ణని మరిచిపోతున్నావు"

"పాపం, పదే పదే గుర్తుచేయాల్సిన ఖర్మపట్టింది నీకు. నువ్వు నాకు మొగుడివా! పాపం పెళ్ళాం వదిలేసిందని పెళ్ళి సంబంధాలు చూసుకుంటున్నావ్‌గా!" అంది లావణ్య హేళనగా.

ఒక్కసారిగా వులిక్కిపడ్డాడతను. వరూధిని మీద అనుమానం వచ్చిందతనికి.

"ఏంటి ఏం మాట్లాడుతున్నావ్ నువ్వు? ఎవరు చెప్పారు నీకు? పెళ్ళేంటి సంబంధాలేంటి?" అన్నాడు కంగారుగా.

"ఏమి నటిస్తున్నావు. పాపం అందరూ సినిమావాళ్ళని అంటారు కాని నిజ జీవితాల్లో నీలాంటి మహానటుల్ని గుర్తించరు. పెళ్ళేమిటా... సంబంధాలేమిటా.. చూడు ఇవి" అంటూ ఒక కవరు తీసి రమేష్ మొహమ్మీద కొట్టింది.

ఆ విసురుకి కవరులోని ఫోటోలు విడివడి క్రిందపడ్డాయి.

రకరకాల ఫోజుల్లో సినిమా నటి బాబులాంటి మేకప్పులో వున్న అరడజను ఫోటోలు క్రిందపడ్డాయి. వాటి వంక దొంగ చూపులు చూశాడు రమేష్‌బాబు.

"ఇదెవరో టి.వి ఆర్టిస్టట. తొంభయ్యారు కండిషన్స్ పెట్టింది. తాగుతుందట. సహించాలట. ఎవరెవరో వస్తారట. భరించాలట. ఒక కోటిరూపాయలు ముందు జాగ్రత్తగా దానికి ఫిక్స్ చేయాలట. దాని వాళ్ళంతా ఇంట్లో వుంటారట. చేసుకో మరి. నేనే దగ్గరుండి చేస్తాను" అంది లావణ్య కోపంతో వూగిపోతూ.

రమేష్‌బాబుకి ఏం మాట్లాడాలో ఇక తోచలేదు. నేల చూపులు చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"దరిద్రుడా! పెళ్ళాం మంచిదికాదా? వదిలేసిందా! చేస్తున్నది గవర్నమెంటు జాబ్. ఈ సంగతి బయటపెడితే సస్పెండయి - ఊచలు లెక్కపెడతావు. అంతవరకు వెళ్ళే బాపతు ఆడదాన్ని కాదుగాబట్టి ఇక్కడికొచ్చాను. చెప్పు. ఇప్పటికిప్పుడే విడాకులిస్తాను. తే, కాగితాలు" అని వగరుస్తూ మంచమ్మీద కూర్చుంది లావణ్య భోరున ఏడుస్తూ.

అటూ ఇటూ చూశాడు రమేష్.

ఆ వెంటనే డోర్ లాక్ చేసి అమాంతం లావణ్య కాళ్ళమీద పడ్డాడు.

ఆ చర్యకి ఉలిక్కిపడి ఛీదరింపుగా కాళ్ళు వెనక్కిలాక్కుంది లావణ్య. "ఛీ! లే! దిగజారుడి వెధవ!" అంది.

"నువ్వెన్నా తిట్టు. ఏమీ అనుకోను. పెళ్ళాం మొగుణ్ణి తిట్టకపోతే ఎవర్ని తిడుతుంది. మీ అమ్మా నాన్న మీద కోపంతో ఈ పని చేసాను. నిజంగా చేసుకుంటానా! అమ్మతోడు" అన్నాడు సంస్కారహీనంగా.

"ఛీ నిన్నింకా నమ్మడానికి నాకింక శక్తిలేదు. పిల్లలకోసం - నాకున్న సంస్కారంతో నిన్ను వదలడం లేదు నేను. ఎంతసేపు మా అమ్మా నాన్నలని ఆడిపోసుకుంటున్నావుగాని. ఒక అర్ధరూపాయి ఏనాడన్నా యింట్లో యిచ్చావా? మమ్మల్నేవన్నా పోషించావా? మాట్లాడితే మీ అమ్మని చూడలేదంటావు. అది నీ ఇల్లయితే నీకు హక్కులుంటాయి. అప్పుడెప్పుడో పిడకలేసేనని - ఇక్కడ కూడా రెండు గేదెలు పెట్టుకుని పిడకలేస్తానంటే మా వాళ్ళెలా ఒప్పుకుంటారు. నీకు నా మనసులో స్థానం పోయింది. బాధ్యతారహితంగా భర్త గౌరవం పొందాలనుకోవడం నీలాంటి మగవాళ్ళ తెలివితక్కువతనం. తాళి ఒక ఆచారం. అందులోనే అన్నీ ఇమిడిపోయి వున్నాయనుకోవడం కేవలం నీ జ్ఞానం. మర్యాదగా ఇంటికి పద. పిల్లలు అడుగుతున్నారు" అంది లావణ్య లేచి నిలబడి.

రమేష్‌బాబు సిగ్గులేకుండా సూట్‌కేసు తీసుకుని ఆమె వెంట నడిచాడు.

వీధిలో కూర్చుంది సరోజని.

వేసవి సాయింత్రం.

అప్పటిదాకా ఉక్కపోతతో ఉక్కిపోయిన ప్రాణాలు ఇన్ని నీళ్ళు పోసుకుని, అట్టలా పౌడర్లద్దుకుని సినిమాలకనో, షికార్లకనో వీధిన పడ్డారు.

సముద్రపు గాలి నగరానికి వీవనలు వీస్తున్న చల్లని సమయం.

వచ్చిపోయేవాళ్ళని చూస్తుండగా హేమంత్ అక్క రాజేశ్వరి ఎవర్నో వేసుకుని రావడం గమనించింది.

చూడగానే ఆమె గ్రహించేసింది.

వాళ్ళు దరిదాపు గంధపు అడ్డబొట్లు, చీరకట్టు లూజ్ జుట్టుముడులు - మళయాళీల్లా వున్నారు.

ఒకరు తల్లీ - మరొకరు పిల్ల.

మనుషులు మాత్రం అవసరం లేకపోయినా విరుచుకుని ఎగిరెగిరి నడుస్తున్నారు.

దగ్గరకి రాగానే "ఎవరే యీ గజ్జెల గుర్రాలూ?" అంది రాజేశ్వరితో.

"చెప్పానుకదా, వసుంధరత్త - కూతురు నాగిని" అంది.

"ఆహా! ఎప్పుడన్నా చూస్తేకదా! ఏవిటి సడెన్‌గా ఇన్నేళ్ళకొచ్చారు?" అంది వాళ్ళని ఎగాదిగా చూస్తూ.

"దేముండు కలిపేంది ఎప్పుణ్ణో అప్పుడే కదా కలిసేదీ" అంటూ వసుంధర ఏసగా రాగం తీసినట్లు చెప్పింది.

"ఏంటే మీ అత్త మాట్లాడమంటే పాటలు పాడుతుంది" అంది సరోజని మొహమ్మీదే

వసుంధరకి సరోజని చురకలు అర్ధంకాక అలానే చూస్తూ నిలబడింది.

"దీని పేరు నాగినా? బాగానే పెట్టేరు పేరు. రోడ్డంతా పాములానే మెలికలు తిరిగి నడుస్తోంది. దీన్నేనా హేమంత్ మెళ్ళో వేయాలనుకుంటున్నారు." అంది నాగినీని పరిశీలనగా చూస్తూ.

"ఊరుకో అత్తా. వాళ్ళకర్ధమవుతుందేమో!" అంది రాజేశ్వరి సైగ చేస్తూ.

"సంబడం. నేనేవన్నా చాటుగా అంటున్నావా? అర్థం కావాలనే కదే సరే ఎక్కడిదాకా? గుడికా?" అంది సరోజని.

"లేదు బీచ్‌కి" అంది రాజేశ్వరి.

"కేరళలో సముద్రానికి కొదొవచ్చిందా - మళ్ళీ యిక్కడ కూడా బయల్దేరారు. సరే వెళ్ళండి" అంది సరోజని.

వాళ్ళు వెళ్తుంటే వాళ్ళనే గమనించసాగింది.

ఆ పిల్ల మెలికలు తిరుగుతూ లేని వయ్యారాలు నటిస్తూ వెళ్తుంటే సరోజనికి హేమంత్ గుర్తొచ్చాడు.

చూడ్డానికి తెల్లగానే వుందిగాని మొహమంతా వంకరలే. ఆ లిప్‌స్టిక్‌లూ, బుగ్గల రంగులూ హేమంత్ భరించగలడా?!

చమ్కీలు, సెంట్లూ అద్ది వాజులో పెట్టిన కాగితం పువ్వులా వుంది.

వెంటనే వరూధిని గుర్తొచ్చింది.

'అయ్యో మాయదారి పిల్ల. నీ దారంతా ముళ్ళే' అనుకుంది బాధగా.

హేమంత్ ఎలా గెలుస్తాడో - తండ్రి నెదిరించి - నిలబడగలడా! ముసలాడు అసాధ్యుడు. వాడి బుర్రలో ఏ ఆలోచన వస్తుందో చెప్పలేము. బ్రతికినన్నాళ్ళూ పెళ్ళాన్ని నంజుకు తిన్నాడు. నీటికావి లుంగీ కట్టుకుని చొక్కా లేకుండానే మూడొంతుల జీవితం గడిపేసాడు. ఏ పెళ్ళి సంబంధంనాడో, పెళ్ళినాడో స్వాతంత్రదినం రోజు జెండాలు అతని వంటి మీద చొక్కా గాలికి ఊగుతున్నట్లు వేలాడేది.

"బావా! నువ్వు, ఎన్.టి.రామారావనుకున్నాను. సినిమాల్లో ప్రయత్నించకూడదూ! రామారావిట్టే పడిపోతాడు. జెండామీద కపిరాజులా తెగ నీలగచ్చు నువ్వు" అనేది.

నిజంగా రామారావయిపోయినట్లుగా బొక్కి బుగ్గల నిండా నువ్వు దాచుకుని "ఛీ నోర్ముయ్" అనేవాడు కోపం నటిస్తూ.

హేమంత్ తల్లి తనవైపు చూసి ఏమీ అనొద్దన్నట్లుగా సైగ చేసేది.

"ఏమాటంటే ఆ మాటంటాడే నిన్నవమానపరిస్తే నాకు బాధకదా" అని చెప్పేది చాటుగా.

నిజమే వాడి నాలుక నిండా తుమ్మ ముళ్ళే మాట మర్యాద లేదు. ప్రేమలేదు.

ఎలా కాపురం చేసిందో ఆ యిల్లాలు, తలచుకుంటే దుఃఖమొస్తుంది.

ఆ కథ ముగిసిందనుకునే లోపున ఈ రాహువు హేమంత్ జీవితంలోకి ప్రవేశిస్తున్నాడనే చింత ఎక్కువయిపోయింది సరోజనికి.

"అతనికీ సంగతి చెప్పి ముందే జాగ్రత్త పడమనాలి. ఫోను చేస్తే బాగుండును" అనుకుంటూ జారిపోయిన జుట్టుముడేసుకుంటూ లోనికి నడిచింది సరోజని.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments